

Веднъжъ, мѫжо, детето да свърши,
ще царуваме на старини —
все за тебе си сълзитѣ бърши,
все подкрепа да чакаме ний.

Пъкъ за мене си да не хортувамъ:
съ мойтѣ гльчки кому ли съмъ миль ?
Всѣки други на майто добруване,
не дай Господи, би се пропилъ.

